

בס"ד יח' טבת ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:21
 צאת השבת - 17:12
 רבנו תם - 17:43
 לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 699
 @ השבת תחילת פרשיות "שובבי"ס-ת"ת"
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מפטידיון: "דבריו ידמיוהו"
 (ירמיה א')

פרשת שמות

☞ "הבה נתחכמה לו פן ירבה" (א, י)
 בויקרא רבה (ד, ו) מובא, ששאל גוי אחד מאחר
 שציוותה התורה ללכת אחרי רבים, הלא אומות העולם
 הם הרוב ומדוע לא יקבלו בני ישראל את דעתם. ואחד
 מן התירושים שנאמרו בזה, דלא שיך רוב אלא בשני
 דברים שווים באיכותם, אבל באופן שהמיעוט חכם מן
 הרוב, עדיף המיעוט טפי. ומכיון שישראל חכמים
**מאומות העולם, אין בריבוי דעות האומות שום
 מעליותא.** לפי"ז אפשר להמליץ כאן את הכתוב 'הבה
 נתחכמה לו פן ירבה', שאמר פרעה לעבדיו, בואו נעשה
 חכמים כמותם ושוב לא יפטרו את עצמם בכך שהם
 רוב החכמים, ויכופו עצמם לדעתינו. (פרדס יוסף)

☞ "ותרא אותה כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים"
 לכאורה המילה "אותו" נראית מיותרת, מדוע לא נכתב
 רק "ותרא כי טוב הוא". ואפשר לתרץ עפ"י שאמרו חז"ל
 שהולדת למקוטעים הילד מת, אלא אם כן נולד עם שיער
 וצפורניים כולד גמור ומושלם (במות פ, ב). כך, היות
 שיוכד ילדה את משה בתחילת החודש השביעי כלומר
 למקוטעים כמו שכתב רש"י, לכן בתחילה "ותרא אותו",
 בדקה אותו אם יש לו סימני חיים שיער וצפורניים, ורק
 לאחר מכן משראתה "כי טוב הוא", רק אז "ותצפנהו
 שלשה ירחים" הטמינתו וסיכנה את עצמה בשביל
 להצילו. (פה קדוש)

☞ **מעלייני הפרשה:**
 < שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 < הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
 < משה במדיין.
 < ה' מתגלה למשה בסנה.
 < משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל
 פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.
 ☞ **"ואלה שמות בני ישראל הבאים..."**
 ואלה שמות בני ישראל הבאים - סופי תיבות: **תהלים**.
 לרמוז, שבכל נדודינו, צרותינו ומצוקותינו - כשאנו
 באים מצרימה - באים במיצר, טוב לומר פרקי
 תהילים, שרפואה בדוקה ומנוסה היא לכל צרה שלא
 תבוא. וכן אמרו חז"ל (ב"ר ס"ה): יעקב, כל ספר
 תהילים היה אומר בבית לבן.
 ☞ **"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה..."**
 "ואלה" = 42 בגימטריא = **בס**. ב"מ ראשי תיבות: **באו**
מצרימה, כבר במילה הראשונה רמוז שבני ישראל באו
מצרימה. "ואלה שמות בני" - כל האותיות השניות,
אמן, אמן- אל מלך נאמן. הקב"ה נמצא תמיד עם עם
 ישראל, בני ישראל מחזיקים מעמד בגלות כאשר הם
 נדבקים במידתו של יעקב אבינו, שהיה עניו ושפל רוח
 והיה יושב באהלה של תורה.

☞ **"ויאמר יתרו למשה כך לשלום" (ד' י"ח)**
 במסכת ברכות (ס"ד) למדו מפסוק זה שהנפטר מחברו אל
 יאמר לו **לך בשלום** אלא **לך לשלום**, והנפטר מן המת אל
 יאמר לו **לשלום** אלא **לך בשלום** שנאמר: ואתה תבוא אל
 אבותיך בשלום. וקשה: הרי יתרו בעצמו אמר וגם על
 העם הזה על מקומו יבא בשלום: ונראה שהקפידא היא
רק אם מדבר עם חברו בלשון נוכח. לך בשלום אז נחשב
 לקללה. אבל בלשון נסתר כמו כל העם הזה אין קפידא.
 ועוד יש לומר שהקפידא היא רק ליחיד אבל לרבים אין
 קפידא. ומקרא מלא הוא: **כי בשמחה תצאו ובשלום
 תובלו.** (תורה וחיים)

☞ **"ותאמר אחותו אל בת פרעה האלך וקראתי לך
 אשה מינקה מן העבריות..."**
אשה מינקה ראשי תיבות: אַם. כאן רמוז שזאת אמו
 של משה (יוכבד).
 ☞ **"והקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משייתיהו"**
 הרי פרעה בעצמו לא ידע לשון הקודש והשביע את יוסף
 שלא יגלה, ואם כן **בת פרעה מהיכן היא יודעת לשון
 הקודש שקראה משה על שם משיתיהו?** ואפשר לומר
 שכשדיבר יוסף עם פרעה בלשון הקודש והוא לא ידע
 להשיב, אף על פי שהשפיעו שלא יגלה, לא האמין בו
 ונתיירא ממנו שמא יגלה ולמד אחר כך לשון הקודש בכל
 בית פרעה וידעה גם בת פרעה.
 ☞ **"כי כבד פה וכבד לשון אנכי" (ד' י"ז)**

פיעת הניבים והפתגמים
נהרג על פחות משוה פרוטה = פנוי בתלמוד
לקמץ גדול. פרוטה = פנוי למטבע קטן בערכו.
דוגמה: ידידי מוכן לההרג על פחות משוה פרוטה
 על אף היותו עשיר.
מקור: בן-נח (נכרי) חיב מיתה אף אם גזל מישךאל
 פחות משוה פרוטה (עבודת ה' זכה, עא). (ניבונכו)

למה ה' לא רפא את משה רבנו שידבר בצחות לשון ולא
 ישאר כבד פה? אלא, שאם ה' ירפאהו, אז יאמרו כי בגלל
 היותו נואם ומטיף טוב הצליח להשפיע על העם ולתת
 להם תורה. לכן נשאר כמות שהוא כבד פה ומגמגם למען
 יידעו הכל כי **השפעתו הייתה רק משום שהשינה
 מדברת מתוך גרונו.** (ויאמר אברהם)

הסירו מכול מדוך עמי!
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

שובב"ם ת"ת

ראשי תבות של שמות הפרשיות שימות ו'ארא ב'א ב'שלח י'תרו מ'שפטים ת'רומה ת'צורה. בשנת העיבור רגילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' בשבוע כשקורין הפרשיות האלה. לפי שהשנה ארוכה ויש יותר מחצי שנה בין בה"ב שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (ע"י מטה משה בשם מהר"ש). יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שובב"ם** ובשנה מעוברת מוסיפין **ת"ת** (מג"א סי' תרפ"ה סוף). ונבחרו הפרשיות שובב"ם ת"ת לפי שבהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ות"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו: **בפרשת שמות** יתבאר ענין הגלות וסגופים וימירו חייהם וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכוך והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת. **פרשת בא** ענין העבודה. **פרשת בשלח** ענין התפילה. **פרשת יתרו** מתן תורה.

פרשת משפטים דינים, **פרשת תרומה** נדבת הלב בצדקה. **פרשת תצוה** בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (שלי"ה ש"ו ע"ב).

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

כיצד נעזר לילדנו להתכונן לבחינות
במועדי הבחינות נדרשת מאתנו, ההורים, הרבה סבלנות, הבנה ועזרה. הקושי העיקרי שאנו מתמודדים ילדנו מתמקד לא בתוכן הבחינה, אלא באופן הלמידה לקראתה. כיצד אנו יכולים לעזור לילדנו לארגן חומר לימודי ולהתכונן לבחינות בצורה יעילה? לכל ילד יש סגנון למידה בהתאם לאישיותו. יש ילדים הקוראים כל קטע מספר פעמים עד שהם מרגישים שהם מבינים את הנלמד, ויש ילדים שמסתפקים בהאזנה למורה בכיתה, מוותרים על הכנת שיעורי בית והתכוננות לבחינה. ההבדל בין שני סגנונות הלמידה לא תמיד יתבטא בציונים, מכיוון שסגנון הלמידה אינו מעיד על התוצאות או על רמת האינטלגנציה. אולם הבעייתיות תחל בגילאי העשרה. התלמיד שלא רכש הרגלי למידה יגיע לחטיבת הביניים או לתיכון ויתקשה לסמוך רק על הזיכרון שלו, לארגן באופן יעיל את החומר וללמוד באופן עצמאי בבית זאת משום שכמות החומר למבחן עולה, לתלמיד אין "בארגו הכלים" שהוא נושא עמו את היכולת להתמודד עם כמויות אלו של חומר ואז הפער בין השקדן לאחר הולך וגדל.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בשידור ישיר בכל מוצאי שבת בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יקרא על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות "מאפיית בית הלחם"

רפואה שלמה

לאכלה"ן
בן אסטור הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לפרנסה טובה ולשנים רבות

פסח אופיר מלכה

נפתח ביבנה בבית הכנסת "הפארת ישראל" ע"ש רש"ב רח"י היסמין פינת החבצלת (בן הרוש) **שיעורים מתקנים ומעניינים** בהלכות, מוסר, גמרא. כל יום בשעה 17:30 לאחר מכן ערבית ב-18:30 **כל הציבור מוזמן**

פסח אופיר מלכה

ברכה והצלחה ופרנסה טובה ליהודה וא"ר יוסף הי"ו **שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן**. השיעור לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה. זיווג הגון במהרה **לשני** בת איריס. ולהבדיל לע"י **שהי דוידזדה** בת פרי ז"ל ולע"י **נורית דוידזדה** בת שהי ז"ל

רפואה שלמה

לשישונה - ביבי זאמן
בת זליכה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **נא לעורר רחמי שמיים ולהתפלל ולקרוא תהילים לרפואתה.**

רפואה שלמה

לאלמו"ת יעקוביאן
בן רן ורנית הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

שיעור מרתק

בהלכות שבת עם הרה"ג **אופיר מלכה** שליט"א (חתנו של הרב אלבז) יתקיים ביום רביעי בכולל "אור ודרך" בשעה 19:15 **כל הציבור מוזמן**

פסח אופיר מלכה

נפתח ביבנה גמ"ח ע"ש רמי (רחמים) ז"ל ציוד רפואי ומוצרי תינוקות למשפחות נזקקות עם ילדים ניתן להשיג מכשירי אדים אינהלציה, משאבות חלב, בקבוקים, מוצצים ועוד. **אפרים 050-2624643** (כל יום משעה 16:00)

מרכות ואיחולים אפסיים

ליניב וליצה יוספי הי"ו בהגיע בתכם **ע"די** מנב"ת **לגיל מצוות**. יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח וכל דרכיה ולימודיה. וברכה והצלחה למשפחות **יוספי ונאמן** שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

לע"נ העונה והצנועה

שרה כהן-אהרונ בת פרי ואברהם ז"ל. נפטרה יח' טבת תשס"ו **השבת פקידת שנתה**

לע"נ הישר והענו

שלום עובדיה ז"ל בן כמסיה ז"ל נפטר כ"ג טבת תש"ס **יום חמישי פקידת שנתו**

לע"נ החסיד והצנוע

אהרונ יעקובי ז"ל בן דניאל ז"ל נפטר יט' טבת **יום ראשון פקידת שנתו**

לע"נ הישר והענו

יפת בן דוד סעיד ז"ל נפטר ז' טבת תשע"ד **שימליץ טוב בעד ילדיו** וכל משפחתו

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי עמרני** בן רבקה הי"ו **בנהור (בני) חי** בן אירן הי"ו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הי"ו **גולשן באבאי** בת מרים מנב"ת **שלמה-רפאל כהן-זדה** בן זליכה הי"ו **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

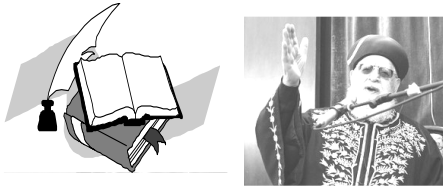
דניאל דנינו בן עליזה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתי..." פרשת שמות - הגלות מחנכת?

בחומש שמות אנו מתחילים לקרוא את פרשת גלות מצרים, השעבוד שהיה בחומר ובלבנים. ולעומתה, את הגאולה המפליאה שבה באותות ובמופתים, ביד חזקה ובזרוע נטויה. והשאלה המתעוררת היא-מדוע? מדוע לפני שלקחנו הקדוש ברוך הוא לעם, לפני שנתן לנו את תורתו-הצריך אותנו לעבד דרך כור הברזל במצרים, בית העבדים הנורא! מדוע לא השאירנו הקדוש ברוך הוא בארץ אבותינו ושם הינו מקבלים את התורה הקדושה? התשובה מוסברת במשל בספרו של ה"בן איש חי" זצוק"ל: משל לעשיר שגדל בביתו יתום מקטנותו ועד לימי בחורו. מפינו אכל ובביתו התגורר ונחשב כאחד מבני המשפחה האמידה. יום אחד ישב העשיר ואכל בחברת רעייתו, ובא לפניו עני לבקש נדב. הושיט העשיר שטר של מאתיים שקלים. התפעל העני מן המתנה הנדיבה וברכו בברכות עד בלי די.

תמחה אשת העשיר ואמרה לבעלה: "ראה כמה ברכות קיבלת על מאתיים שקלים, והיתום הזה שאנחנו מגדלים אותו שנים, לא אמר אפילו פעם אחת תודה! אמר לה בעלה: "המתניי קצת ותקבלי תשובה לשאלתך". פנה העשיר ליתום ואמר לו: "צא מביתי ודאג לעצמך". חרד הנער: "עכשיו!" והעשיר אישר: "מיד!" נבך היה אותו בחור וקד קדה ויצא לרחוב. כסף לא היה לו, לא אוכל ולא מקום לינה, ובאין ברירה התחיל להשכיר עצמו כסוהב סלים בשוק הירקות, וקבל שכרו בשיירי ירקות. יום אחד בא אחד ממשרתי העשיר ואמר לו: "אדוני קורא לך". התייצב הנער מול העשיר, והעשיר אמר לו: "תוכל עכשיו לשוב לביתנו". ישב הנער לאכול, ובכל כף שהכניס לפיו אמר תודה... תודה רבה... אמר העשיר לאשתו: "קיבלת עכשיו תשובה לשאלתך. אין אדם מכיר טובה על דבר שנראה טבעי מאלו! כך אמר ר' יוסף חיים זצוק"ל- אילו היו בני ישראל נשארים בארצם, היו מקבלים את כל הטובות בטבעיות ובאדישות. מה עשה הקדוש ברוך הוא, הורידם לבית עבדים, ונוכחו לדעת שמצד עצמם אין להם כלום. ממילא כאשר נגאלו "שירה חדשה שבחו גאולים", בהכירם לדעת שעל הכל יש להודות ולהלל. צריכים אנו לברך על הרעה כשם שאנו מברכים על הטובה והי' יביא את משיח צידקינו במהרה בימינו אמן!

רפואה אלטרנטיבית שמן דגים

מסייע לטיפול בכלל מחלות הסרטן (למעט במצב שרמות הטסיות נמוכות מ־50 אלף) תוספי שמן דגים מכילים שמן מדגי הים הצפוני, העשירים בחומצות שומן ארוכות שרשרת EPA ו- EHA. הקשר למחלות הסרטן נמצא כי יש לחומצות אלה השפעות חיוביות הן לטיפול בסרטן עצמו והן לשיפור במצב החולים, ובעיקר להסדרת התיאבון. מנגנוני הפעילות: נמצא שחומצות השומן אומגה 3 מעודדות אפופטוזיס, ובדומה לכורכומין משפיעות אף הן על החלבון NF KAPA B וכך מעכבות ואף מונעות את התהליך הדלקתי הכרוך בסרטן.

דין נטילת תרופות בשבת: (המשך)

שאלה: האם מותר ליטול בשבת כדורי אקמול, או כדורי שינה, והאם מותר לתת אקמול לתינוק שיש לו חום בשבת?
תשובה: בהלכות הקודמות ביארנו את גזירת חכמים, שאדם שאינו חולה (השוכב במיטה), אסור לו ליטול בשבת תרופה. והסברנו את טעם הגזירה.

כדורי שינה

כתב בספר אשל אברהם (סימן שכז), שמותר לרוחץ בשבת את הראש בין שיכר, כדי שיוכל להרדם בקלות. משום שאין זה דומה לרפואה האסורה בשבת. כי הרדמה אינה בכלל רפואה.

ולמעשה פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שיש להקל בנטילת כדורי שינה למי שזקוק להם כדי להרדם. כי אין זה בכלל רפואה לחולי. כי העדר השינה אינו חולי, רק הוא צער גדול. ולכן לא שייכת בזה גזירת חכמים על רפואה בשבת. והביא כמה סברות להקל בזה. (חזון עובדיה ח"ג עמוד שסז)

שאלה: האם מותר להדביק פלסטר על גבי מכה בשבת?

תשובה: בנדון הדבקת פלסטר בשבת, עלינו לדון מצד שלושה עניינים שונים:

האחד, מצד איסור רפואה בשבת. שאסרו רבותינו לעשות כל דבר של רפואה בשבת, (אלא אם מדובר באדם חולה ממש כמו שביארנו). והפלסטר הרי מיועד לרפאות את המכה. הענין השני שעלינו לדון בו, הוא מצד איסור תפירה בשבת. כי הדבקת הפלסטר דומה לתפירה האסורה בשבת מן התורה. והענין השלישי, מצד איסור קורע בשבת. כי לפני שמדביקים את הפלסטר, מפרידים ממנו את הניירות שמכסות את הדבק, ולכאורה יש בזה איסור משום קורע.

אם שייך איסור רפואה בפלסטר

והנה מצד איסור רפואה בשבת, אין איסור כלל בהדבקת פלסטר, כי הדבקת הפלסטר אינה נחשבת כדבר שבא לרפאות את הפצע, שכן עיקר תפקידו של הפלסטר, הוא לשמור על המכה שלא תשרט ושלא יפגעו בה זיהומים. וכמו שכתב מרן הבית יוסף (סימן שכח) בשם הירושלמי, שמותר להניח רטייה על גבי מכה (שנתרפאה), "שאינו אלא כמשמרה", כלומר, הרטייה, התחבשות, אינה מיועדת לרפאות את המכה, אלא לשמור עליה מפני דברים חיצוניים.

ולא נותר לנו לדון אלא מצד איסור תפירה וקריעה בשבת.

תפירה וקריעה בפלסטר

והנה מרן השלחן ערוך (סימן שמ ס"ד) כתב כך: המדביק ניירות הרי זה בכלל מלאכת תופר, וחייב משום חילול שבת. וכן המפרק ניירות דבוקים, הרי זה בכלל מלאכת קורע וחייב משום חילול שבת. (ומדובר באופן שקורע את הניירות לצורך כל שהוא, ולא על מנת לקלקל את האריז).

ומעתה לגבי פלסטר, גם כן נראה לכאורה שיש בהפרדת הניירות שעליו איסור קורע, ובהדבקתו על הגוף יש איסור משום תופר. אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זכר צדיק לברכה, כתב שאין בזה איסור, לא משום תופר ולא משום קורע. וטעמו, משום שהנייר שהיה דבוק על הפלסטר, לא נועד להשאר דבוק על הפלסטר, שהרי כל מהותו היא כדי שיפרידוהו ויוכלו להדביק את הפלסטר. ולא אסרו מרן השלחן ערוך והפוסקים להפריד ניירות דבוקים, אלא כשנדבקו על דעת להשאר דבוקים תמיד, אבל כל שהודבקו על דעת שיפרידום, מותר. כיון שלא נעשה כן לקיום. וכן לענין הדבקת הפלסטר, אין בזה איסור משום תופר, משום שאין דין תפירה בגוף האדם, וגם משום שאין איסור תפירה כשעושה כן לזמן מועט. ורק כשמדביק את הפלסטר על מנת שישאר שם תמיד יש בדבר איסור.

לכן למעשה, אדם שנפצע בשבת, רשאי להדביק פלסטר על גבי המכה. ורשאי גם להפריד את הניירות הדבוקים לפלסטר לפני ההדבקה. (חזון עובדיה חלק ג עמוד תג).

" ואבותינו סיפרו לנו "

נסיעת האוטובוס ששינתה הכל

שמו של ראש ישיבת "חומות התורה", הרב אברהם יעקבי, הלך לפניו לשם ולתהילה. באמת, בלי עין רעה, ההספקים הלימודיים שלו היו מעוררי קינאת סופרים והביאו לרעידת אמות הסיפים כמעט בכל בית מדרש ששמעו ריחף בין כתליו. חידושי וספריו הרבים על השי"ס קנו להם שם מצוין אצל הצורבים הצעירים וראשי הישיבות בארץ ובעולם. לזכותו של הרב יעקבי ייאמר, שהוא לא עשה שום מאמץ כדי להאדיר ולפרסם את שמו הענווה היתה בהחלט עמוד יציב באישיותו העדינה, אלא שכאשר הקב"ה רוצה, אז גם מעיין קטן ומזרזף במדבר, מסוגל להפוך לנהר אדיר ממדים. אף אחד לא ספר את מספר הסייגים של השי"ס שערך ראש הישיבה. כל מכיריו העריכו עד מאד את הליכותיו הפשוטות, באמת בר אוריין וגברא רבה מן המוצלחים שבדור. חבריו לכולל, לפני 20 שנה, לא האמינו למראה ולמשמע התאוצה הרוחנית שלו. עד גיל 30 היה האברך אברהם יעקבי, אחד מן המניין. לא בולט, לא מיוחד, ובקושי סיים כמה מסכתות ישיבתיות. הם זוכרים שלפתע, בגיל 30 עטו פניו ארשת של רצינות, הוא החל לשקוד על תלמודו ושנתיים אחר כך קם ונסע לירושלים עיר הקודש, ומשם קצרה היתה הדרך הסלולה שלו ליישר קו עם כמה וכמה מגדולי הדור שהעריצוהו הן בכתב, הן בעל-פה.

באחד הימים, הבחינו תלמידי ישיבת "חומות התורה", כי פני רבם אינם כתמול-ששום. עננה של צער ותוגה ריחפה מעל ראשו. הוא מסר את השיעור היומי באותה נמרצות ופלאול מוכרים, אבל למרות הכל, ניכר היה שהרב יעקבי איבד משהו משמחת-החיים שלו.

"תלמידי היקרים, תלמידיי האהובים, הרשו לי לומר לכם כמה מילים מן הלב... בעצם..." לפתע הבחינו תלמידי כי ראש הישיבה בוכה חרישית. "היום בערב אני נוסע לניחום אבלים בצפון, לחיפה. אדם מאד יקר לבני, צדיק ותלמיד חכם הלך לעולמו בטרם עת ממחלה קשה. אשמח אם יהיו כאלה שיצטרפו אלי. דאגתי לאוטובוס שיסיע אותנו לשם... אני לא מכריח אף אחד... אני על כל פנים לא אהיה בישיבה בסדר שלישי. תסלחו לי".

ומי רואה את רבו יוצא, והוא איננו יוצא? למותר לציין כי נדירות הן הפעמים בהן הרב יעקבי החסיר סדר בישיבה, אך הפעם הרגישו הבחורים כי רבם האהוב מצוי בסערה רגשית גדולה, ואם הוא מעמיד אוטובוס לרשותם כדי לנסוע לחיפה לנחם אבלים, אין זאת כי מדובר בעניין חשוב מאד ללבו. והם עלו כולם, כל תלמידי הישיבה הגדולה, בשעה 21:00 לאוטובוס, והפליגו צפונה. ראש הישיבה לא הזכיר במילה או ברמז את מי הם הולכים לנחם, ומדוע.

אבל קידמה את פני הנכנסים לבניין בשכונה המקומטת בחיפה. "בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתו בדמי ימיו, של הרב הגאון הצדיק והעניו שמואל בן שיר זצ"ל, ראש מוסדות התורה "שירת היס".

תלמידי ישיבת "חומות התורה" מעולם לא שמעו על הרב בן שיר ז"ל, אבל כאן בחיפה הוא דמות חשובה ומופלאה. כניסתו של הרב אברהם יעקבי לבית האבלים, עוררה התרגשות רבה. הוריו, אחיו ובניו הקטנים של הנפטר, שהלך לעולמו בגיל 36, הביטו בתלמיד החכם ששמו הלך לפניו בכל הארץ, ולא הסתירו התרגשותם מן העובדה שבא לנחמם. בנם הרב שמואל בן שיר ז"ל, מעולם לא ציין בפניהם שיש לו קשר עם אחד מחכמי הדור.

"מן השמים תנוחמו". הרב יעקבי התיישב מול האבלים בפנים קודרות ועיניו דומעות. עשרות תלמידיו הצטופפו סביבו ממתניים למוצא פיו. "נודה לרב אם יואיל לספר לנו האם הכיר את בני שמואל...?", ביקש אביו הקשיש

של הרב בן שיר. הרב יעקבי קם על רגליו, ופתח בדבריו. "כולנו מכירים היטב את הרגע מרטיט הלבבות, רגע שבו הביע רבי עקיבא - מגדולי התנאים - את תמצית ההערכה והאהבה שלו לאשתו הדגולה רחל בת כלבא שבוע, שוויתרה על חיי עושר וכבוד, העיקר להינשא לרועה צאן, שיש לו מידה מופלגת של צניעות. רחל סבלה רעב ומחסור, בדידות ארוכה של 24 שנים, העיקר שבעלה יעסוק בתורה. הוא יצא לשם איש פשוט והמוני, וחזר גדול הדור מלווה ב-24,000 תלמידים. וכשדוחפים אותה תלמידיו, את הענייה הזו שבה להפריע לרבם האדיר, פונה אליהם רבי עקיבא ואומר: "הניחוה! שלי ושלכם שלה הוא". מילים שחוצבות רקיעים של יראת שמים והכרת הטוב. רוצה לומר, אני רבי עקיבא, שהנחלתי לכם תורה ללא גבול, מתבטל בפני האשה הקטנה-גדולה הזו, שאלמלא היא, לא היתה בי תורה, לא היתה בי יראת-שמים, לא הייתי זוכה להעמיד את התורה שבעל-פה על תילה... "שלי ושלכם שלה הוא". רבי עקיבא מבקש מתלמידיו, אנא התבטלו אליה, היא גדולה ממני".

הרב יעקבי השתתק. הדממה פילחה את האוויר. לאן הוא חותר, על מה הוא מדבר? תלמידיו היו מרותקים, האבלים הביטו בעיניים סקרניות.

"אחיי היקרים משפחת בן שיר. לפני כ-20 שנה נסעתי באוטובוס המוביל מבני-ברק לירושלים. הייתי אז אברך פשוט כבן 30, מטופל בארבעה תינוקות וללא יומרות גדולות. התיישבתי סמוך לחלון ועלעלתי בעיתון חרדי. תחנה אחר כך עלה בחור צעיר ומאיר עיניים. הוא התיישב לידי ובידו גמרא, מסכת נדרים והחל ללמוד ולשנן. הבטתי בו משתאה. מבני ברק ועד ירושלים, הוא לא פסק מללמוד. כולו מרוכז, לא מביט על הנוף רק הוא והגמרא. כמה דקות לפני התחנה הסופית, סימנתי לו שיענה לי. תסלח לי, שאלתי, מי אתה. הוא חיך והשיב בביישנות "אני שמוליק מחיפה". לא הרפיתי ואמרתי: "שמוליק, אני שם לב שאתה ממש מוסר נפש על לימוד התורה...". "כן. עד כמה שביכולתי", השיב שמוליק, "הצטרפתי לארגון "משננים בדבקות", ומאז שהצטרפתי, ברוך השם זכית ללמוד ולשנן היטב 900 דפי גמרא". כך הוא אמר ואני השתנקתי במבוכה. שמואל שלכם היה אז בן 16, ואילו אני אברך בן 30, שבקושי סיים כמה מסכתות. באותן שניות של שיחה עם שמואל ז"ל, חשתי שאני מקבל על עצמי עול מלכות שמים, שאני חוזר בתשובה ומקבל על עצמי ללמוד תורה בדבקות לפחות כמו שמואל שלכם. לחצנו ידיים, ושמואל איחל לי "יישר כח על רצונך להצטרף לסדר הלימוד של 'משננים בדבקות'. אשמח לשמוע שתסיים את השי"ס כולו". כך איחל לי שמואל ונעלם לו.

"מאז, משפחת בן-שיר, עברו כאמור 20 שנים. הצטרפתי לארגון, צרפתי את אחי, את חבריי האברכים והקמתי סניף של הארגון בדרום. היום בבוקר הבחנתי בכתבה קטנה "הרב שמואל בן שיר זצ"ל". הבטתי בתמונה שבסמוך וזיהיתי את אותו נער חביב, שנראה כבר כמו רב גדול. יושבים שבעה בחיפה. הייתי בטוח שזה השמואל שלי, ולא טעיתי. עליו אני יכול לומר עם לב נקי ואוהב "שלי ושלכם, תלמידי, שלו הוא".

"כמה חשוב קהל קדוש לדעת שלפעמים - אפילו בחור צעיר - יכול להקים עולם של תורה ע"י מסירות נפש שכולה אומרת צניעות, כמו הרב שמואל בן שיר ז"ל, שלא רק זיכה אותי, אלא עוד רבים במוסדות התורה שהקים והרביץ בהם תורה".

באוטובוס, בדרך חזרה מחיפה אמרו תלמידי ישיבת "חומות התורה", שהחספ של רבם, היה פרק מאלף של הכרת הטוב. (קובי לוי, "העתונאי")